Romani 7:1-6, Relaţia dintre credincios, Lege şi Păcat ! Betel, 13.10.2016

Aceste cuvinte vorbeau şi evreilor şi neevreilor care voiau să-L cunoască pe Domnul ca Mântuitor.
În cap.6:1-14 am văzut că *nu mai suntem robi ai păcatului*, datorită unirii noastre cu Hristos, apoi Cuvântul ne-a avertizat să nu cumva să redevenim robi ai păcatului, renunţând la lupta împotriva păcatului (15-23).
În cap.7 *nu mai suntem sub obligaţia legii lui Moise*, datorită unirii noastre cu Hristos. 7:1-6, iar 7-25 ne avertizează că putem redeveni robi ai cărnii (ai propriei noastre eliberări), dacă ne întoarcem la lege.

Legea are putere asupra omului atât timp cât trăieşte el. După moarte orice obligaţie, cade.
Noi am murit faţă de legea lui Moise, nu faţă de tot VT.
VT. are autoritate încă pentru vieţile noastre, dar relaţia dintre credincioşii NT. şi legea lui Moise nu este aceeaşi relaţie ca cei din VT., şi legea lui Moise.
Legea Mozaică nu mai există pentru credinciosul nou testamental.

Noi am murit şi am înviat, şi suntem una cu Domnul Isus, de aceea putem aduce roade. Romani 6:5; Ioan 15:1-6; Gal.5:22,23.
„O persoană căsătorită cu Hristos, poate naşte copii legitimi!”(roada).

Este foarte imp.deci să înţelegem că ne-am identificat cu Hristos în moartea Lui. Rom.6:2, lucrul acesta este adevărat, 6:11, şi de asemenea este important să ştim cum putem trăi o viaţă de sfinţenie. Care este secretul?! Acolo este un conflict intern. Se referă la un om mântuit, sau la unul nemântuit ? Gândiţi-vă! Ultimul paragraf din text va fi tratat separat, fiindcă am vrea să îl înţelegem bine.

Bărbatul – Legea, femeia (credinciosul) este legată de el, atât timp cât ambii trăiesc. Când unul moare, nu mai sunt legaţi unul de celălalt. Devreme ce unul moare, nu mai există posibilitatea întoarcerii spre celălalt. Gal.2:19
(Este interesant că nu Legea a murit, ci noi am murit.*de cugetat...)

Legea nu este necesară în justificarea prin credinţă, dar am nevoie de lege ca să trăiesc o viaţă sfântă? Mai are legea vreun rol?

„Există ceva în fiinţa noastră care ne împinge la extreme, o slăbiciune din care creştinii nu sunt deplin eliberaţi – Libertinism !”. Explicaţia Romani 6.

„Nu putem ignora legea Lui Dumnezeu, spun alţii; suntem mântuiţi prin har, dar nu putem ignoara legea sfântă şi dreaptă a lui Dumnezeu, dacă vrem să-i fim plăcuţi Lui” –Legalism. Explicaţia Romani 7.
Romani 7:5. Legea trezeşte, aţâţă patimile prin expunere, prin interzicere. Fructele interzise sunt dulci, dar produc dureri stomacale. Geneza 3.
Romani 7:6. Murind, Domnul Isus a pus schimbătorul maşinii vieţii noastre în poziţia „N”, neutru, după care a pus pe înainte prin Duhul,nu prin Lege. Duhul ne conduce vieţile, El a preluat controlul vieţilor noastre. Dar uneori, noi mai ascultăm de fire şi ne întoarcem la neprihănirea proprie, la legalism, şi în loc să ne pocăim şi să ne cerem iertare, dăm maneta celui rău, care ştim pe unde ne călăuzeşte!!

Viaţa creştinului operează bazată pe inspiraţia de sus, nu pe un cod elaborat de legi şi interdicţii.
Un duh nou=proaspăt, de vitalitate !
Cum să trăiesc în duhul nou: Rom.6:13-19. În Gal.6:2”legea lui Hristos”.Ea cuprinde 9 din 10 porunci, dar chiar şi aşa, noi nu suntem mântuiţi pentru că respectăm un set de legi, ci pentru că am crezut, şi am participat în moartea şi învierea cu El.
Rom.7:6”am fost izbăviţi de legea lui Moise”.
Texte de referinţă:Rom.10:4;14:17; Mk.7:18,19;Evrei 7:12; Gal.3:24,25;4:9-11;5:1.